

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt. Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Weisz Márk könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	---	---

Az iparosok nemzeti kötelessége.

Ujabb időben az egyesületek tetemesen előmozdítják a hazai nyelv ismeretét az idegenajku iparosok között számos helyen magyarnyelvi esti tanfolyamokat szerveztek, s alkalmat nyújtanak az iparosnak, hogy a hazai nyelvet szóban és írásban elsajátíthassa, gyakorolhassa. De az egyesületek művelő hatása más tekintetben is érvényesül. Az ifjunak alkalma nyílik, hogy magát a társadalmi érényekben gyakorolja, a társadalmi szokásokat megismerje, alkalma van rokon gondolkozású embereket kiszemelni, kikhez mindig őszintén, bizalommal fordulhat jó tanácsért, utbagazítáért. Az egyesületben folytatott eszmésere megismerteti őt mások nézetével, gondolkodásával, s mint-hogy az eszmésereiben maga is tevékeny részt vehet, megszokja a bátor fellépést, a határozott gondolkodást, szóval, tanul „saját lábán járni“, a mi jövőjére nézve igen fontos. Az egyesületek által rendezett táncmulatságok, műkedvelői színi előadások, vagy az egyesület kebelében megalakult daloskör szintén hozzájárul a fiatal ember társadalmi műveltségének emeléséhez, kedélye nemesítéséhez. Sajnos, hogy nem minden egye-

sület tűz ki ily eszményi ezélt zászlójára. Sokszor az egyesület valóságos játékló, hol a fiatal iparost önzétől megrabolják; az egyesületi élet csupa ellenségeskedés, csupa surlódás. A fiatal ember, a helyett hogy nemesebb erkölcsökre tenne szert, gyakorolja magát a durvaságban. Ujabbán egyre szaporodnak nálunk is a szocialdemokrata egyesületek, melyek tagjainak zömét épen az iparos osztály szolgáltatja.

A szocialdemokraták nagyhangú jelszavai és hiu brándjai nagy vonzó erőt gyakorolnak a tapasztalatlan ifjura, a kit, ha egyszer az árral uszni kezdett, az ár menthetetlenül magával ragad. És szinte esodálatra méltó, mily rövid idő szükséges ahhoz, hogy az üres frázisok az iparos józan gondolkodását megzavarják és a törekvő, békeszerető, komoly ifjúból gyakran rajongó, veszedelmes embert neveljenek. A fiatal iparosnak első alkalommal tetszik az ily egyesületekben divó határnélküli szólásszabadság, a vezérférfiak erélyes fellépése és nem veszi észre, hogy az elhangzott beszédekben mennyi a téves felfogás, mennyi a következetlenség, nem gondolja meg, hogy a hangoztatott elvek esetleges megvalósítása a társadalmi rendnek oly felforgatását eredményezné, melytől maguk a nagyhangú

szónokok is megborzadnának. A szocialdemokrata egyesületek mindenütt gondoskodnak oly könyvtárról, hogy az egyesületek tagjai olvasmány által is szerezzenek tudomást a szocialdemokraták törekvéséről, világnézetéről és terveiről. Az ily egyleteket és könyvtárakat kerülje az iparos, mert ezek világos veszedelmet rejtenek számára, — mert oly kérdések, melyekkel ezek könnyelműen dobálóznak, sok tanulmányt és tudást igényelnek, melyeknek könnyelmű tárgyalása mindig csak ártalmas lehet és az ily kérdések megoldását a társadalom legkiválóbbjaira kell bízni.

Vannak szép hazánkba oly egyesületek is, melyeknek bevallott célja a nemzeti fanatizmus terjesztése és elégedetlenség szítása az országban lakó nemzetiség között. Itt is hangzatos a jelszó: az anyanyelv ápolása és fejlesztése. Mi rejlik a jelszó mögött azt a tapasztalatlan ifju gyakran nem is sejtí, de még azt sem veszi észre, hogy rövid idő múlva nemzeti fanatizmus tekintetében az egyesület főembereivel versenyez. És meg nem gondolja, hogy ezen betanult szerep megbélyegzi. Ilyenektől is maradjon távol az iparos.

A fiatal iparos mindenütt kellemes helyzetet teremt magának, ha társaságát jól megválogatja. Első és főtő-

TÁRGYA.

Márjásoszás.*

Irta: Sággy Mihály.

Ha az embőr mögött az ebédöt, ellágyul. A legnagyobb természetű ember is olyan lesz, mint a bárány és szórakozás után vágyakozik: Mőhetnékje van. Előveszi hát a pipát, a készséget, rendbe hozza, megtömi, rágyújt. Ha fölpörsög a dohány, a bütykös ujjával eligazítja, kettőt-háromat szíppant s egy hosszút fúj a levegőbe. Ez annyit jelönt, hogy most már „tősi“. Kikeresi a sarokból a gamós kezebelít is, a botot. És megy.

Az utczán csak úgy fénylik rajta a kékbeli s tündököl az ezerráczu esizma. A bőrdohányzacskó sallangja kifityeg a zsebből, a mi igön emeli a tekintélyt. Meg is süvegőli a viselőjét a gatyát hordó polgár, mondván:

— Sök 'a Jé'...

A kezével a kalap felé bök s a pipaszárat erősen a foga közé fogva, fél vállról felel:

— M'nd'örökké!

*A „Nemzeti Iskola“ ez évi 27-iki számából.

— Hogy pedig ural találkozik, megszűröl leemel a kerek, nagy kalapot, a pipát leeresztett kezébe fogja s szól:

— Á' szögája! És igen örül, ha az ural kezelhet. Ilyenkor tekintélyesebbnek, büszkébbnek érzi magát Kaszás Kis Pétör városi tanácsnok ur. Tulajdonképpen Kis Pétör a neve, a kaszás nevet onnan nyerte, hogy valamikor, mikor részért dolgozott az uraságnál, ő volt az első kaszás. Most már hogy az Isten fölvitte a dolgát, lehetne Kis Péter is, de csak Kaszás Kis Péternek hivatta magát, a mi egyébiránt nem is olyan rossz hangzásu.

No aztán, hogy bemegy a vendéglőbe, a mit kávéháznak, kaszinónak, vagy minek mondják, leül. Ez ebéd után rendes szokása. Itt van három óráig, a mikor is a hivatal kezdődik. Oda szól a pinczérnek:

— Kérök feketét! — És széfnéz, hogy ki hallja. Örül, ha a pinczér rajta felejt a szeméit. Iszik.

Közben befordul a kocsmába egy másik ezimbora, a Fekete Mihály. Rőgtön kezelnek. Feketét kér az is. Lassan, kortyongatva iszik, a mint a jegyző urtól látta. Aztán ismét parancsol.

— Papiros szivart, pinczér!

— Neköm is; — tóditja Kaszás Kis Pétör.

Hetykén, urasin szívják a cigarettát. Gondolkoznak. Kaszás Kis Pétör föláll, oda megy az ablakhoz s kibámul. Nézi az égalját, amiut neki vörösödött a nyugati láthatáron. Vélekedik.

— Szél lösz.

Úgyan? — kérdé Fekete Mihály.

— No hogy; vörös az égolja.

— Ilyenkő' álmos az embőr, mint rőndösen, ha szél, vagy eső mutatkozik.

— Az ám.

— Kártyázzunk! — indítványozza Kaszás Kis Pétör.

— Jó lösz; — hagyja helyben amaz,

— Kártyát hé!

A pinczér kártyát visz nekik. A tegnapi, a tegnapelőtti, a régít, a melylyel már évek óta játszanak. Mintha három tucatzból állana, olyan csomónak látszik. Piszkos, fekete minden darab; itt-ott más csonka is kerülközik. Nem baj, ismerik mindaketten a jegyösöket, osztán kvitt. Kaszás Kis Pétör oszt. Nem kérdi, milyen játékra, úgy is tudja. Márjást játszanak.

Vörös negyven, — mondja Fekete Mihály.

rekvése azonban az legyen, hogy a műhelyben, a mester házában érezze magát otthonosan. Legyen önértékes, de fellépésében szerény, szenvedély által soha se ragadtassa el magát.

Az iparossegéd sokkal szabadabban mozoghat, mint ahogy azt iparos tanonc tehetné: helyet cserélhet, kikötheti a munkabért és bizonyos mértékben igényekkel léphet fel. Azonban ne legyen elbizakodott, ne legyen túl követelő, mert senki sem teheti magát nélkülözhetlenné. Ha a helyet, a viszonyokkal nincsen megelégedve, keressen jobb helyet, azonban esélyességért ne cserélje fel a biztosat a bizonytalannal.

Dr. P. A.

Országos Nemzeti Szövetség.

Ki tagadná, hogy közviszonyaink ziláltak? Társadalmunk beteg, megöli a közönyt. Munkásaink hazafias józanságát megméltelyezi a nemzetközi szocializmus és nemzeti egységünk ellen tör a nemzetiségi agitátorok aknamunkája.

Lehet-e közönyöseknél maradnunk, midőn látjuk, hogy az egykor oly lelkes magyar társadalom szétfoszlik és darabokra szakad, hogy nyomában ellenségeink rögtön reávéssék magokat a haza testére? Lehet-e közönyöseknél maradni nekünk, midőn a magyarnál nagyobb nemzetek sem látják feleslegesnek a társadalom folytonos ébrentartására egyesületeket, ligákat alakítani? Midőn látjuk azt, hogy a nálunk jóval kisebb Romániában mily eredményeket volt képes elérni a román liga, a hatalmas, nagy Németországban a Schulverein, Oroszországban a pánzláv egyesület, Szerbiában a Maticza, stb. stb., — amelyek mind mind az illető nemzetek társadalmának verhetetlen és le nem nyugózható polgári hadserege?

És amidőn mindezeket szemléljük lehet-e közönyöseknél maradnunk a magyar ligával, az „Országos Nemzeti Szövetséggel” szemben, melynek hatalmas és nagy nemzeti feladatokat képező céljait örömmel és lelkesedéssel kell nem-

csak üdvözölni, hanem felkarolni és támogatni is minden magyar embernek.

Nagyon találóan mondotta Péchy Tamás, ez az ideális gondolkodású államférfi, a Nemzeti Szövetség múlt évi közgyűlésén: „A Nemzeti Szövetség nem szorosán vett kulturegyesület, nem is akar azoknak versenytársa lenni. De meg lehet lenni is, ámbar inkább azoknak munkálkodását van hivatva teljesen eredményessé tenni, akkor is lelkesedéssel kellene a szövetséget felkarolni és hatalmassá tenni minden magyar embernek, hisz bármilyen versengésből is nem az egyesületek valamelyike, hanem a haza kerül ki győztesen.”

A Nemzeti Szövetség nem foglalkozik politikával s kitűzött céljait tisztán társadalmi uton akarja keresztül vinni és hogy feladatai egysínt nemzeti feladatok is, bizonyítja az, hogy vezetőségében még politikai életünk kitűnőségei és vezérei is pártkülönbség nélkül helyet foglalnak. Péchy, Teleki, Jókai, Bartha, Chorin, Szapáry Gyula, Apponyi s érvényesítik tudásukat és tapasztalataikat a Szövetség társadalmi, munkásügyi és nemzetiségi osztályaiban.

A társadalmi osztály a hazafias érzés ébrentartásáról és a fajszertet növeléséről gondoskodik és nem téveszti szem elől az aránytalan gyermekhalandóság fontos kérdését sem. A munkásügyi osztály vezetésénél az az uralkodó felfogás, hogy a munkásoknak sokban jogos kívánságai kielégítést nyerjenek, ám másrészt a munkaadók zaklatását és indokolatlan megterhelését sem téveszti szem elől.

A nemzetiségi osztály, míg egyrészt a külföldre szakadt honfitársainkat igyekszik a hazának megtartani és segíyezni, addig másrészt a nemzetiségi igazgatók munkáját ellensúlyozza, s az egyenlenség helyett a kölcsönös bizalmat igyekszik felébreszteni és megerősíteni. A sajtó osztály végül a külföld nagyobb lapjaival tart fenn összeköttetést, hogy hazai viszonyainkról azokat az igazsághoz hiven tájékoztassa.

És a Nemzeti Szövetség e hatalmas munkák végrehajtására kíván-e talán tagjaitól valami nagyobb pénzáldozatot? Nem. Nem pedig azért, mert egész helyesen abból indul ki, hogy alig számbavehető anyagi

áldozattal (rendes tagságdíj 50 kr. egy évre) a társadalom legszélsőbb rétegeit is képes lesz megnyerni nagy nemzeti érdeket képező feladatainak.

Ezt a nagyfontosságú célzt az O. N. Sz. különösebben a decentralizáció útján, t. i. a vidéki szövetségek szervezésével tartja elérhetőnek. Az alapszabályok szerint ugyanis mindenütt, a hol nagy községben 50 és kis községben 20 tagja van a szövetségnek, vidéki szervezetet alakulhat, mely szerves egészet képez a központtal. E vidéki szövetségek értesítései által a központ mindig tájékoztatva lehet az egész ország társadalmi, munkásügyi és nemzetiségi viszonyairól úgy, hogy valamely baj megállítására mindig ideje korán léphet közbe, vagy utmutatást nyújthat az illetékes tényezőknek az orvoslás módjaira.

A vidéki szövetségek megalakítása rendkívül megvan könnyítve, mert hisz minden városban van olyan önzetlen, lelkes hazafi, a ki vesz magának annyi fáradságot, hogy fel ír a központhoz, (VII. Akácfa-uteza 32.) s bejelenti azokat a férfiakat, a kik hajlandók a szervező bizottságot megalakítani. A központ szívesen küld gyűjtőívet, mely a szervező bizottsági tagok között szétosztván, a megalakuláshoz szükséges tagok rövidesen összegyűjthetők. Elnököket saját hatáskörükben választanak s az alakuláson a központ is képviselteti magát. Ily vidéki szövetségek alakultak eddig Aradon, Szerencsen, Brassóban és külföldön Bécsben. A most folyó lázas szervezkedés következtében öszre már 9—10 vidéki szövetség megalakulása van bejelentve.

Ime ez vázlatosan az „Országos Nemzeti Szövetség” célja és működési terve, melyet minden hazafi csakis magasztosnak, lélekemelőnek és a hazára nézve üdvösnek tarthat. Évtizedek szomorú tapasztalatai voltak szükségesek ahhoz, hogy ily nagy arányú liga megalakuljon s eredményes működésébe bizalmat helyezzünk, mert hazánk legjobbjai álltak élére.

A nemzeti közszellem ujjászületését és megerősödését a fajszertet hatalmas megnövekedését, s a már türhetelenné vált társadalmi ellentétek elsimitását és kiegyenlítését reméljük és várjuk mi az Országos Nemzeti Szövetség-től.

Katona Béla.

UJDONSÁGOK.

— **A főispánék nyaralása.** Vadnay Andor, dr. főispán és kedves neje a f. hó 12-én elutaztak Szentesről és az egész nyáron távol maradtak a vármegyétől. A főispánék nyári üdülésre mentek, Marienbadba, honnan, csak szeptember végén térnek vissza.

— **Tanítók kinevezése a gazdasági ismétlő iskola szaktanfolyamára.** A közoktatásügyi miniszter, három helybeli tanítót, névszerint: *Beliczay Tamást*, *Nagy-Szt.-Miklósrá*, *Boda Mártont* és *Mészáros Mihályt* Csákovára (Torontál megye), a gazdasági ismétlő iskola szaktanfolyam hallgatására, augusztus 1-től számítható, 30 napi időtartamra kinevezte. A tanfolyam célja az, hogy a tanfolyamot elvégzett tanítóknak módjukban álljon az ország földműves népét, a gazdaság különféle ágaiban oktatni.

— **Iskolaink államosítása.** A „Néptanítók Lapja” legutóbbi számában az állami

— Ugy-e?

— Nem loptam, itt van; bizonyosság okáért kivágja az asztalra a vörös királyt, meg a vörös folsót.

— Van-e tizesütés, czimbora? — okvetetlenkedik Kaszás Kis Pétör.

— Hát van.

— Nézők a szömibe.

Fekete fölhányja az ütéseit, de tizeszt nem talál. Megtörli a homlokát s mondja:

— No nézd, —

— Akko' mak a negyven, itt a tizes, derül ki Kaszás Kis Pétör arca. Játék végén innak. Aztán mondja Kaszás:

— Kee oszt,

— Az á,

— Né mönnénk ki?

— Gyerünk.

Kimennek az udvarra. Ezalatt a pinczér két ászit eslesen a tucatzól s a gyufatartó alá rejti. Bejövését ismét folytatják a mártásosztást. Ütnek, hívják, aduttat mondanak, innak, így megy, míg egyszer csak ötszáz körül van a summa.

— Ausz vagyok! mondja Kaszás Kis Pétör

— Mönny is? kérdi Fekete.

— Ötszáz, mög ami a kezemben van.

— Hát fizetöm; és gombolkozik.

— Pinczér!

— Kérnalásan?!

— Fizetök — mind.

— 24 krajczár.

Már tudniillik a két kávéba ment a játék, mint rendesen. A ki veszt, fizet. A mint Fekete olvassa a pénzt, megakad a szeme a zöld áson, melynek egyik sarka kizöldellik a gyufatartó alól; kirántja gyorsan s vele a piros disznót is. Fölugrik. Megüti az asztalt.

— A teremésit... nem fizetök. És visszateszi a kis labji zsebbe a filléreket.

— Nem-e — hőkken meg Kaszás Kis Pétör, hát osztán mé' nem? — Mindha nem venné észre ő is a hibát.

Fekete Mihály oda löki elébe a két ászit s mondja:

— Hát ezé', hiba esőt a játékba'.

— Nem tösz kó'dussá, fizetöm a magamét.

Fizet és szó nélkül távozik. Fekete magában dörmögi:

— Mögbékül a maga könyerén...

A minthogy meg is békült, mert másnap már ismét együtt játszottak a — mártás.

iskolákról ezikkezve, a többek közt a következőket írja: „Dr. Wassics miniszter által inaugurált helyes kultur politika továbbí nyilvánulása az államosítás, amely az Alföldön, jelesen Csongrádvármegyében vitetik keresztül. Csongrád, Mindszent, Sándor falva, Kis-Kun-Dorozsma, Szegvár, Horgos községek a legmesszebbmenő áldozatok felajánlásával önként kérték népoktatásügyük államosítását, a mely az 1897/98. tanévben már tényjé válik s ezzel a derék magyar községek népoktatása rövid idő alatt mintaszerűvé fejlődik... Az állami népoktatás keretében mindenütt gondoskodva lesz a gazdasági ismétlő iskolák életbeléptetése felől, s ez által az ifjuság, jövő életfoglalkozásához megszerzi a legszükségesebb elméleti, főleg gyakorlati ismereteket. Kétségtelen, hogy az ilyen népoktatási szervezet jelentékenyen enyhíteni fogja az alföldi szocializmus baját“.

— **Technovszky Ede** ur, a helybeli m. kir. állami adóhivatal adótisztje, a múlt kedden tette le fényes sikerrel az adótisztvi vizsgálatot a szegedi m. kir. Pénzügyigazgatóság vizsgáló bizottsága előtt.

— **Vásárhely-n.szt.-miklósi vasut.** A szentes-vásárhelyi vasut folytatásaként kiépíteni tervezett vásárhely-makó-n.szt. miklósi vasut ügye ismét új stádiumba lépett, ezuttal azonban olyan alakban, mely most már e vasutépítésnek feltétlenül biztosítja a kivétel sikerét. A kereskedelemügyi miniszter ugyanis, végre, hajlott az érdekelt Csánád. Csongrádvármegyék és Hm.-vásárhely törvényhatóságainak együttes felterjesztésére és belátva azt, hogy a tervezett vonal felépítésének sikerét csakis ez biztosíthatja. — e törvényhatóságoknak együttesen megadta a nevezett vasut vonalra az előmunkálati engedélyt. A miniszter erre vonatkozó leirata a f. hó 14 én érkezett a vármegyére.

— **Dühöng az egészség.** Mint mérvadó helyről értesültünk, még oly kedvező egészségi állapot nem uralkodott Csongrádon, mint ez időszerint. Tudakozódásunkra azt felelték hogy egy részt a tisztaság körül eljáró hatóság szigorú felügyeletének, másrészt a jó ivóvíznek tulajdonítható; ugyan e helyről halottuk ezt a jó ízű kiszólást: „még egy artemi kut, és az orvosok talpa alá lapu fűvet köthetünk, hogy — fussanak“.

— **Piaczi botrányok.** Legújabb helybeli kereskedőink botrányos inzultusoknak vannak kitéve. Valami Schwarsch Vilmos nevű földönáruló karton kupecz, ostoba kiabálásával bolondítja a szabadverseny nevében „árucikkeihez“ a közönséget és oly botrányokat idéz ez által elő, hogy azt szó nélkül nem hagyhatjuk. Schwarsch ur, ugyanis a mellette. elárúsítással foglalkozó kereskedőket rágalmazza és szidalmazza, amely eljárás eléggé lealázó, eltekintve attól, hogy a többieknek károkat okoz. Mint értesültünk, Schwarsch Vilmos ellen a helybeli kereskedők nagy része büntetőfeljelentést intézett a szegedi kir. törvényszékhez. De addig is czélszerűnek tartanánk, ha a rendőrség megakadályozná Schwarsch urat abban, hogy a piacon illetlen botrányokat idézzen elő adófizető kereskedőink érdekeinek megkárosítására. Hisszük és elvárjuk, hogy felszólalásunk nem marad hatás nélkül.

— **Szeged millenniumi nagy monografiáját** melyet Reizner János, szegedi könyvtár- és muzeum igazgató irt Szeged város fölkérésére, Zsilinszky Mihály államtitkár megbírálta és bírálata eredményét Szegedre ma érkezett levelében a következőben közölte a város polgármesterével: Az egész mű beosztásából koncepciójából és kidolgozásából azt a meggyőződést szerzte, hogy Reizner monografiája a jelenkor tudományosságának színvonalán áll, hogy ugy a felölelt érdekes tárgyra vonatkozó adatok szorgalmas összegyűjtése, va-

lamint az összeszedett adatok ügyes felhasználása, folyékony magyaros előadása által a legnagyobb hazai monografiák körében fog helyett foglalni; ez okból mint jeles irodalmi terméknek kinyomását melegen ajánlja.

— **Veres kakas** veszedelmes kúkorékolása riasztotta fel f. hó 14 én a közönséget. *Eke Sándor és István* háza gyuladt ki vétkes goniatlanságból. Ekéék ugyanis a szőlőbe mentek és ártatlan csecsemőjüket itthon hagyták a szobába zárva. Az udvaron játszó gyereksereg pedig valahonnan gyújtót kerített és... tüzijátékot rendeztek a padláson. Egyszerre csak hatalmas tüznyelvek nyaldosták a háztetőt. A veszedelmet *Gábor Lajos* vette észre, a ki rögrön betörte az ajtót és a csecsemőt idejekorán kimentette, valamint az istállóban levő lovakat szerencsésen megóvta a tüzhatáltól, kivette azokat. A tüzoltóság is csakhamar kivonult, de a tüzet egészen nem lokalizálhatta, mert az épület oly keskeny utcában volt, hogy még a szomszédos épület nevezetesen a *Huska György és Német Antal* háza is a tüz martalékává lón. Az épületek különben biztosítva voltak.

— **Regényes öngyilkosság.** A sok szerelmes és rém-regény olvasása anyira megzavarta a Kálmán Etelek esztét, hogy csak is öngyilkosság által akart ez árnyék világból kimulni. De az öngyilkosságot regényesen ohajtotta magán végrehajtani. Szép volt Etelek s szépségével magához lánczolta a Kádár Bandi szívét. A legnagyobb szenvedélyvel szeretett egymást s egymáséi legyenekek, azt mi sem gátolta. E szenvedélyes szerelmet használta fel Etelek kalandos tervének végrehajtására. Folyton azt hangoztatá Bandinak, hogy egybekelésük utjába számtalan akadály van, sok az irigy, kik az ő kimondhatatlan boldogságuknak minden áron beakarják vágni az útját. Nincs tehát más mód, mint az, hogy reménytelen szerelmükben öngyilkosságot kövessenek el. Addig beszélt az ifjunak, hogy annak is megzavarta fejét s beleegyezett, hogy együtt mennek a halálba. A Tisza hőmpölygő habjai közé vetették tehát, magukat, de a hűs hullámok észre térítették Bandit, segélyért kiáltott. Az arra járó halászok még elég jókor érték s Kádár Bandit visszaadták az életnek, de Kálmán Etelek a habok alá merült, s ott lelta halálát.

— **Csárdai jelenet.** Vigan mulattak a legények egy utszéli csárdában. Kedvüknek nem volt határa. A bor megoldotta nyelvüket, fokozta a kurázsit. Mi sem természetesebb tehát, mint az, hogy a vigan mulató legények összeveszttek. Nyitott bicskával rohantak egymásra, a harczi zajba belebele vegyült egy súlyos sebesült nyögése. A harczi hőse, Szilaj Pista az egész mulató legénységet kiszorította már a csárda udvarára, bortól rekedt hangon ordította: „Ide még akinek kedves az élete!“ A mint elhangzott a kiáltása, éppen kapóra betoppant két zsandár, kik véletlenül arra czirkáltak. A zsandárok megjelenésével vége szakadt a csárdai harczi jelenetnek, s a Szilaj Pista bicskája a zsandárok zsebébe vándorolt, Szilaj Pista pedig a dutyiba.

— **Szentesi orsz. vásár.** Az idei nyári országos vásár a f. hó 17-én, tehát most szombaton veszi kezdetét, a jószágvásárral, mely e napon és a következőkön tart míg a f. hó 19-én a kirakodó vásár lesz. A sertes felhajtása e vásárra tilos.

C-S-A-R-N-O-K

Az az este.

Ez a bánat soh' sem örvénylik mélyebben,
Mint ha az az este kísért emlékemben.
Ha visszaélhetném, ha belehalhatnék! —
Soha én azt többé... oda, oda van rég!

Lámpa fénye rezgett a virágos falon,
Játszódba szövődött álom-gondolatom,
Piros selyem szállal, aranyos fonállal,
Úgy kötődött össze kedvesem hajával.

Fölpattant az ajtó, betoppantál rajta.
Édes meglepetés lelkem átnyíllalta,
Örömsikoltással, gyermeknevetéssel,
Az ölembé dültél csókkal, öleléssel.

Csupa csókolódzás, ölekezés közben
Leszakadt ruhádról egy fekete gyöngyszem;
Eltettem, itten van. — fölgyült már rakásra:
Annak az egy gyöngynek annyi köny a társa!

Soh' se' voltál oly szép lélekre, mint testre,
Soh' se' szerettelek úgy, mint akkor este.
Nagy, szabad, boldog volt, teljes az az óra,
Nem érzetem én azt másodszor azóta!

Oh ha akkor tudtam, amit egy év mulva,
Drága koporsódra nohezen borulva:
A szived', a szívem' egy golyó találja, —
Nem fájt vón meghalni s élni most nem fájn!

F. D.

Gőzhajózás a Tiszán.

Vegyés szolgálatban péntek kivételével.

Csongrád és Szeged között.

Csongrád	indul	5 óra 00 percz	reggel,
Szentes	"	5 óra 35 percz	"
Csany	"	6 óra 20 percz	"
Mindszent*	"	6 óra 45 percz	"
Algyó*	"	8 óra 10 percz	"
Szeged	érk.	9 óra 00 percz	"

Csongrád és Szolnok között.

Szeged	indul	2 óra 30 percz	délután,
Algyó*	"	3 óra 40 percz	"
Mindszent*	"	5 óra 40 percz	"
Csany	"	6 óra 10 percz	este,
Szentes	"	7 óra 10 percz	"
Csongrád	érk.	7 óra 45 percz	"

Szolnok és Csongrád között.

Szolnok	ind.	1 óra 30 p. d. u.
T.-Várkony	"	2 óra 20 p. "
T.-Vezseny*	"	2 óra 40 p. "
T.-Földvár	"	3 óra 05 p. "
Ó. és Uj-Kécske**	"	4 óra 10 p. "
Tizsakürt-Inoka***	"	5 óra 00 p. "
T.Ugh	"	5 óra 20 p. "
Csongrád	érk.	6 óra 40 p. este

Szeged és Csongrád között.

Csongrád	ind.	4 óra 15 p. reg.
T. Ugh	"	5 óra 45 p. "
Tizsakürt Inoka***	"	6 óra 20 p. "
Ó. és Uj-Kécske**	"	7 óra 10 p. "
T.-Földvár	"	7 óra 45 p. "
T.-Vezseny*	"	8 óra 45 p. "
T.-Várkony	"	9 óra 05 p. "
Szolnok	érk.	10 óra 00 p. d. e.

*Ladik-állomás.

**A gőzösök Uj-Kécskén kötnek ki.

***A gőzösök T.-Kürtön kötnek ki.

Vasuti menetrend.

Csongrád—Félegyháza—Szeged.

Csongrádról indul 9 ó. 20 p. d. e. 1 ó. 55 p. d. u.
Félegyházára érkezik 10 ó. 20 p. d. e. 2 ó. 50 p. d. u.
Félegyházáról ind. 12 ó. 19 p. d. u. 4 ó. 48 p. d. u.
Szegedre érkezik 1 ó. 47 p. d. u. 5 ó. 49 p. d. u.

Szeged—Félegyháza—Csongrád.

Szegedről indul 10 ó. 01 p. d. e. 2 ó. 31 p. d. u.
Félegyházára érkezik 11 ó. 04 p. d. e. 4 ó. 3 p. d. u.
Félegyházáról ind. 12 ó. 25 p. d. u. 5 ó. 10 p. d. u.
Csongrádra érkezik 1 ó. 25 p. d. u. 6 ó. 10 p. este.

Felölös szerkesztő: **Héber János.**

Kiadólaptulajdonos: **Weisz Márk.**

3436 1897. sz.

Arverési hirdetmény,

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a csongrádi kir. járásbíró 1897. évi 2277. p. számú végzése következtében Dr. Buk Herman ügyvéd által képviselt **Kuncz Paulina** javára, **Szabó Rozál** ellen 200 forint s jár. erejéig 1897. évi ápril hó 29-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1256 frt 20 kr-ra becsült butor és ágyneműből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csongrádi kir. járásbíró 3436/1897. sz. végzése folytán 200 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi október hó 20. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 90 forintban bíróilag már megállapított költségek erejéig alperes lakásán. Csongrádon leendő eszközzésére **1897. év aug. hó 3-ik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Csongrádon, 1897. évi július hó 16-ik napján.

Hallmayer György,
kir. bírósági kiküldött.

3946/1897. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a csongrádi kir. járásbíró 1895. évi 3451. p. számú végzése következtében Dr. Rósa Izsó szegedi ügyvéd által képviselt **May R. Miksa és érdektársai** javára **Magony Antal és Vincze** ellen 194 frt 20 kr s jár. erejéig 1895. évi augusztus hó 23-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 680 forintra becsült buza, árpa, szalma, koesi, lovak és ökrökből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csongrádi kir. járásbíró 3946/1897. sz. végzése folytán 194 frt 20 kr. tőkekövetelés, ennek 1895. évi augusztus hó 23. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen

48 frt 93 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Tömörkényen, alperes lakásán leendő eszközzésére **1897. évi július hó 25-ik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Csongrádon, 1897. évi július hó 14-ik napján.

Hallmayer György,
kir. bírósági kiküldött.

1583 897. tk. sz.

Arverési hirdetm. kivonat.

A csongrádi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Molnár Juszina** végrehajtható **Dambi Mártha** férj. **Szeri Ezechiélné** végrehajtást szenvedő elleni 1200 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szegedi kir. törvényszék. a csongrádi kir. járásbíró területén levő, Tömörkény község határában fekvő, a tömörkényi 573 sz. betétben A. I. 1-5 sorsz. alatt felvett Szeri Ezechiélné szül. Dambi Márta nevének álló 652/3 a, 652/3 b, 653/2, 654/3 és 654/4 hrsz. urbéri birtokra az árverést 791 frtban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1897. évi augusztus hó 6-ik napján délelőtti 10 órakor** Tömörkény község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át, vagyis 79 frt 10 kr készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ban jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1. évi 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Csongrádon, 1897. évi. május hó 31. napján.

A csongrádi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Szappanos János, kir. járásbíró

160 897. vh. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a csongrádi kir. járásbíró 1897. évi 201 202 sz. végzése következtében Szathmáry Ede ügyvéd által képviselt **Mindszenti takarékpénztár** javára **Magony Antal, Vincze és Lajos** ellen 1500/60 sz. forint s járuléka erejéig 1897. évi ápril hó 14. én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 635 forintra becsült ökr, csikó és disznóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csongrádi kir. járásbíró 2169/1897. sz. végzése folytán 1500/60 sz. frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi szept. hó 3. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 107 frt 15 krban már bíróilag megállapított költségek erejéig Tömörkényen alperes lakásán leendő eszközzésére **1897. évi július hó 24-ik napjának délutáni 4 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-s értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Csongrádon, 1897. évi július hó 8-ik napján.

Bogyó János,
kir. járásbíró végrehajtó.

ATTILA-PERMETEZŐGÉP.

Az „Attila“ permetező mindazon bajokat, melyek a szőlősgazdát eléggé bosszantják, elhárítja és pedig az által, hogy a szélkázant egy csavarintás által a puttonyból kivehetjük, mi által az egész szerkezet **már kezűnben van.** Ugy a puttony, mint a szerkezet tisztán tartható és a legegyszerűbb munkás szétbontja és össze rakja. Soha sem pusztulhat, soha gépész kezébe adni nem kell; **mindenki maga ténhat vele.** A szórója is páratlan jól szór, **valóságos ködöt csinál!**

Ára 18 forint.

Szigeti Sándor
Keoskemét. 52-5
Ugyanitt kitűnő
biziklik 130 forintért.

A M. K. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK VEZÉRÜGYNÖKSÉGE

Budapest, Váci-körút 32. szám alatt.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült gőzespőlgarnitúráit, ipari célokra alkalmas „Compound“ lokomobiljait, teljesen vasból készült szalmakazalozó gépeit, gőz-kukoriczamorzsolóit, Stibor-féle körfűrészait, kaszáló- és aratógépeit,

továbbá **S A C K**-féle ekéit, vetőgépeit, boronáit és egyéb gazdasági gépeit.

A F a i r b a n k-s-féle mérleggyár kizárólagos képviselője.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

10-10